

plik bitmapowy, jak i grafikę wektorową z programu Illustrator. Pliki te możemy dowolnie zamieniać. Naturalnie, jeśli skala lub proporcje obu grafik są różne, nie ma mowy o automatycznym dopasowaniu wielkości. Pozostałe atrybuty warstwy pozostaną niezmienione.

Rastrowanie warstw typu Smart Object (Obiekt inteligentny)

W dowolnej chwili, korzystając z polecenia *Rasterize Layer* (*Rasteryzuj warstwę*), dostępnego po kliknięciu prawym klawiszem myszki nazwy widocznej w palecie *Layers* (*Warstwy*), możemy przekształcić obiekt inteligentny w tradycyjną warstwę bitmapową. Rzecz jasna, że w ten sposób tracimy już dalsze możliwości użycia warstwy w tej atrakcyjnej formie, a w rezultacie *Smart Object* (*Obiekt inteligentny*) niezależnie od rodzaju zawartości (grafika wektorowa programu Illustrator, kilka osobnych warstw, plik bitmapowy) przekształcony zostanie w pojedynczą warstwę rastrową. W takiej postaci warstwa może być już dowolnie edytowana za pomocą wszystkich narzędzi i funkcji programu Photoshop.

Alternatywnie aby rastrować *Smart Object* (*Obiekt inteligentny*), możemy wykorzystać polecenie *Rasterize* (*Rasteryzuj*), dostępne w menu górnym *Layer* (*Warstwa*) w kategorii *Smart Objects* (*Obiekty inteligentne*), lub *Smart Object* (*Obiekt inteligentny*), dostępne w kategorii *Rasterize* (*Rasteryzuj*).

Proste przykłady montażu warstwowych

Modyfikacja kształtu i dodawanie realistycznych cieni

Dodawanie cieni dla różnych obiektów jest jedną z częściej wykonywanych czynności. Cienie bowiem nie tylko nadają więcej realizmu naszej pracy, ale także efektownie prezentują się na wydruku. Nieco zaskakujący może być fakt, że nie w każdym przypadku wprowadzony cień musi realnie odzwierciedlać rzeczywisty kształt, który spotykamy w otaczającym nas świecie. Często tworzymy cienie, których zadaniem jest podniesienie atrakcyjności pracy, a ich wygląd nie ma nic wspólnego z rzeczywistością. Metod tworzenia cieni jest bardzo wiele, w tym przykładzie spróbujemy wykorzystać bodaj najprostsze rozwiązanie.

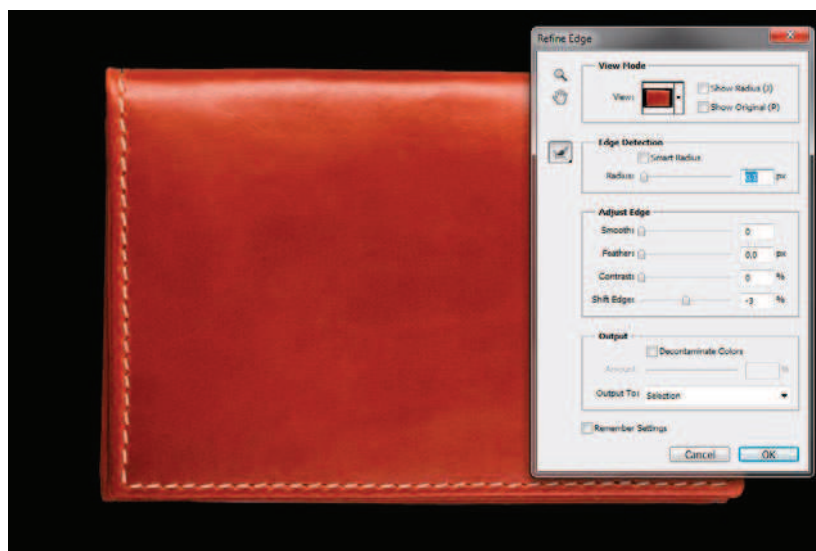
Mamy do dyspozycji fotografię przedstawiającą obiekt (tu będzie to portfel) lub postać widoczną na dowolnym tle. Naszym zadaniem będzie wymiana tła oraz wprowadzenie możliwie realistycznego cienia dla obiektu lub postaci. Jeśli nie liczyć szparowania, nie jest to trudne zadanie.

Rozpoczynamy od wyboru właściwego narzędzia, które ułatwi nam precyzyjne zaznaczenie głównego elementu naszej pracy. W prostym przypadku, możemy posłużyć się jednym z narzędzi automatycznych, np. poleceniem *Color Range* (*Zakres koloru*), narzędziem *Magic Eraser Tool* (*Magiczna gumka*) czy nawet narzędziem szybkiego zaznaczania lub różdżką. Jeśli praca wymaga większej precyzji, a obiekt znajduje się na mało kontrastowym tle, konieczne będzie użycie szybkiej maski lub narzędzia *Pen Tool* (*Pióro*) i wektorowych ścieżek.

W naszym przykładzie widoczny na zdjęciu portfel nie wymaga użycia wyszukanych narzędzi (rysunek 5.33). Za pomocą polecenia *Color Range* (*Zakres koloru*) łatwo jest zaznaczyć cały obszar białego tła. Kolejny krok to odwrócenie zaznaczenia — *Inverse* (*Odwrotność*) (*Ctrl+Shift+I*) i z wykorzystaniem polecenia *Refine Edge* (*Popraw krawędź*) (*Ctrl+Alt+R*) dostosowanie jego kształtu. W rezultacie otrzymujemy precyzyjne zaznaczenie obiektu (rysunek 5.34).

Rysunek 5.33.

Zdjęcie portfela, które poddamy dodatkowej edycji, używając narzędzi transformacji

Rysunek 5.34.

Aby precyzyjnie wyciąć obiekt z tła, możemy wykorzystać polecenie *Color Range* (*Zakres koloru*) i dalej niezwykle przydatne narzędzie *Refine Edge* (*Popraw krawędź*). Ułatwia ono dobranie właściwych ustawień zmiękczenia oraz zawężania obszaru zaznaczenia

Wyszparowany portfel za pomocą polecenia *Layer via Copy* (*Warstwa przez kopiowanie*) (*Ctrl+J*) przenosimy na nową, osobną warstwę, co powoduje automatyczne wyłączenie zaznaczenia. W ten sposób otrzymujemy projekt złożony z dwóch warstw: *Background* (*Tło*), która zawiera pierwotną postać zdjęcia, oraz *Layer 1* (*Warstwa 1*), czyli wyszparowany portfel. Przyciskiem o kształcie oczka wyłączamy podgląd tła i ewentualnie dodajemy nową warstwę, która posłuży za nowe tymczasowe tło. Aby ułatwić sobie dalszą pracę, dwukrotnie klikając nazwę *Layer 1* (*Warstwa 1*), zaznaczamy ją i wprowadzamy własną — *portfel* (rysunek 5.35).

Rysunek 5.35.

Przyciskiem o kształcie oczka wyłączamy podgląd tła i ewentualnie dodajemy nową warstwę, która posłuży za nowe tymczasowe tło

W dalszej pracy możemy wprowadzić kilka dodatkowych modyfikacji zdjęcia portfela. Postaramy się nadać mu nieco bardziej dynamiczne ujęcie oraz zwiększyć jego grubość. Cienki portfel nigdy nie wygląda dobrze.

W tym celu korzystając z polecenia *Ctrl+T* — *Free Transform* (*Przekształcanie swobodne*) — oraz podczas przekształcenia dodatkowo z klawisza *Ctrl*, modyfikujemy kształt warstwy tak, by nadać jej wrażenie perspektywy (rysunek 5.36). Z pewnością w takiej postaci portfel prezentuje się znacznie lepiej, niestety wciąż brakuje mu grubości. Nawet mimo zmiany kształtu i położenia wciąż sprawia wrażenie płaskiego obiektu. Możemy tu zastosować prosty trik. Powielimy obraz portfela, przesuniemy go nieco względem oryginału i przez kilka przekształceń dopasujemy kształt nowej warstwy tak, by nadać portfelowi grubość.

Rysunek 5.36.

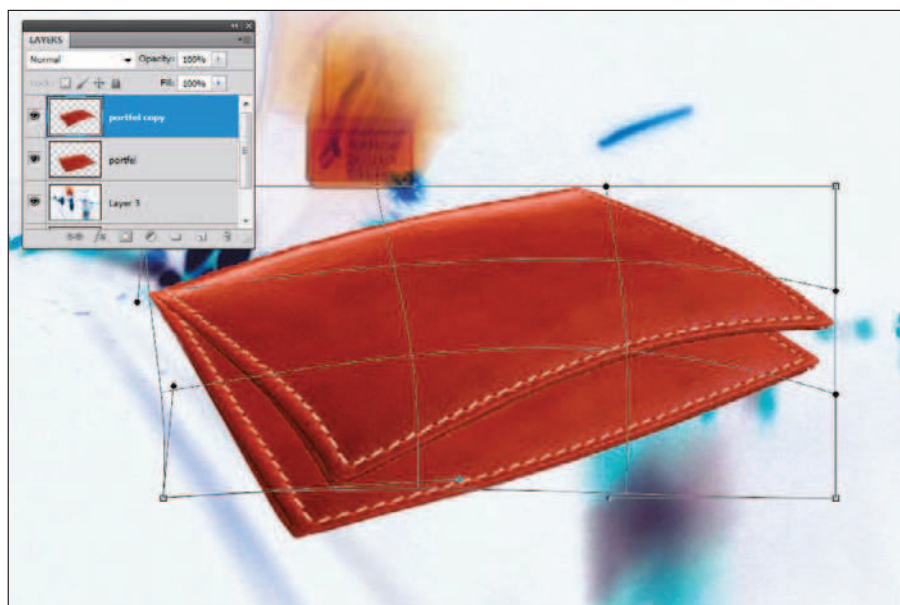
Poleceniem Free Transform (Przekształcanie swobodne) (Ctrl+T) wraz z wciśniętym klawiszem Ctrl podczas przekształceń modyfikujemy wygląd portfela tak, by nadać mu odpowiedni kształt i ułożenie

W tym celu używając polecenia *Layer via Copy* (Warstwa przez kopiowanie), duplikujemy warstwę *portfel* i przesuwamy ją nieco do góry względem oryginału. Wybieramy polecenie *Free Transform* (Przekształcanie swobodne) (Ctrl+T) i z wciśniętym klawiszem Ctrl przeciągamy górny, niezbyt dopasowany róg portfela tak, by sprawiał wrażenie jego drugiej części. O ile to konieczne, w podobny sposób modyfikujemy także górną część warstwy (rysunek 5.37).

Rysunek 5.37.

Używając polecenia *Layer via Copy* (Warstwa przez kopiowanie), duplikujemy warstwę o nazwie „portfel” i przesuwamy ją nieco do góry względem oryginału. Wybieramy polecenie *Free Transform* (Przekształcanie swobodne) (Ctrl+T) i z wciśniętym klawiszem Ctrl przeciągamy górny, niezbyt dopasowany róg portfela tak, by sprawiał wrażenie jego drugiej części

Aby nadać wrażenie grubości, wykorzystamy teraz funkcję *Warp* (Wypaczenie) — swobodne przekształcanie warstwy na podstawie siatki. W tym celu przyciskiem *Switch between free transform and warp modes* (Przechodzenie między trybem przekształceń swobodnych i trybem wypaczeń) przechodzimy w tryb pracy *Warp* (Wypaczenie) i za pomocą kilku ruchów środkowej części siatki staramy się nadać portfelowi wrażenie wypukłości. Po dopasowaniu wyglądu górnej warstwy całość wygląda już bardzo realnie, brakuje jedynie cieni (rysunek 5.38).

Rysunek 5.38.

Powielamy oryginalną warstwę (Ctrl+J) i ponownie za pomocą narzędzia Free Transform (Przekształcanie swobodne) (Ctrl+T) z wciśniętym klawiszem Ctrl modyfikujemy kształt jego górnej części

Do przygotowania cieni wykorzystamy oryginalne kształty portfela. Tego typu działanie pozwoli zachować większy realizm, ręczne malowanie cieni nie jest bowiem prostym zadaniem.

Zaznaczamy warstwę przedstawiającą górną część portfela (*portfel copy*) i za pomocą polecenia *Layer via Copy* (Warstwa przez kopiowanie) (Ctrl+J) powielamy ją. W rezultacie nowa warstwa o nazwie *portfel copy 2* została dodana powyżej poprzednio wybranej *portfel copy*. Ponownie przechodzimy na warstwę *portfel copy*, by na niej wprowadzić kolejne działania. Aby ułatwić sobie dalszą pracę, nadajemy jej nazwę *cien* (zwykle nie używamy polskich znaków), ponieważ niebawem przekształcimy ją w cień znajdujący się pomiędzy dwoma częściami portfela. Wymaga to modyfikacji jej koloru, wprowadzenia rozmycia i odpowiedniego dopasowania kształtu.

Można to zrobić na kilka sposobów. Z czasem i wraz z nabieraniem doświadczenia wielu użytkowników sięgnie tu po własną, sprawdzoną metodę. W naszym przykładzie zastosujemy metodę tradycyjną i przypomnimy sobie kilka bardzo przydatnych skrótów klawiaturowych.

Klawiszem *D* przywracamy domyślne ustawienia kolorów programu Photoshop. W tym przypadku kolor *Foreground Color* (*Pierwszy plan*) staje się czarny, zaś *Background Color* (*Kolor tła*) — biały. Wykorzystanie czerni to bodaj najprostszy zabieg stosowany do budowy cienia. Po zmniejszeniu poziomu krycia oraz dodaniu efektu niewielkiego rozmywania, czarny obiekt nabiera cech wystarczających do budowy prostego efektu cienia.

Aby szybko wprowadzić czarne wypełnienie w obszar zduplikowanego portfela, możemy wykorzystać ciekawy skrót klawiaturowy. Użycie kombinacji klawiszy *Alt+Shift+Backspace*, pozwala wypełnić kształt portfela kolorem *Foreground Color* (*Pierwszy plan*) (tu wskazaliśmy właśnie kolor czarny) z zachowaniem przezroczystości pozostałych obszarów warstwy. W rezultacie obszar portfela staje się czarny, zaś przezroczyste obszary na warstwie pozostają w swej oryginalnej postaci. Początkowo prawdopodobnie nie widać w oknie naszego dokumentu wprowadzonych zmian. Musimy bowiem, używając narzędzia *Move Tool* (*Przesunięcie*) (*V*) wysunąć bieżącą warstwę nieco do przodu.

wskazówka

Zamiast wypełniać warstwę cienia czarnym kolorem, możemy wykorzystać także polecenie *Fill* (*Wypełnij*) (*Shift+F5*) dostępne w menu górnym *Edit* (*Edycja*). Jeśli w wyświetlonym oknie zaznaczymy opcję *Preserve Transparency* (*Utrzymaj przezroczystość*), efekt wypełnienia wprowadzony zostanie jedynie na obszarze portfela, przezroczystość pozostałych części warstwy zostanie zachowana. Nietrudno zauważyć, że wykorzystanie skrótu *Alt+Shift+Backspace* sprawia, że możemy wykonać tę samą pracę znacznie szybciej.

Aby zachować większy realizm, być może będziemy musieli dostosować wielkość cienia do kształtu portfela. W tym celu używając skrótu *Ctrl+T*, przechodzimy do pracy z narzędziem *Free Transform* (*Przekształcanie swobodne*) i z wciśniętym klawiszem *Ctrl* lub siatką dokonujemy odpowiednich modyfikacji (rysunek 5.39).

wskazówka

O ile to możliwe, starajmy się jak najwięcej korzystać z przedstawionych skrótów klawiaturowych. Ich użycie znacznie poprawia efektywność naszej pracy. Skróty wykorzystane w przykładzie:

- *D* — domyślne kolory programu Photoshop;
- *Alt+Shift+Backspace* — wypełnij z zachowaniem przezroczystości;
- *Ctrl+J* — *Layer via Copy* (*Warstwa przez kopiowanie*) — przenieś na nową warstwę;
- *Ctrl+T* — *Free Transform* (*Przekształcanie swobodne*) — swobodne przekształcenia warstwy.

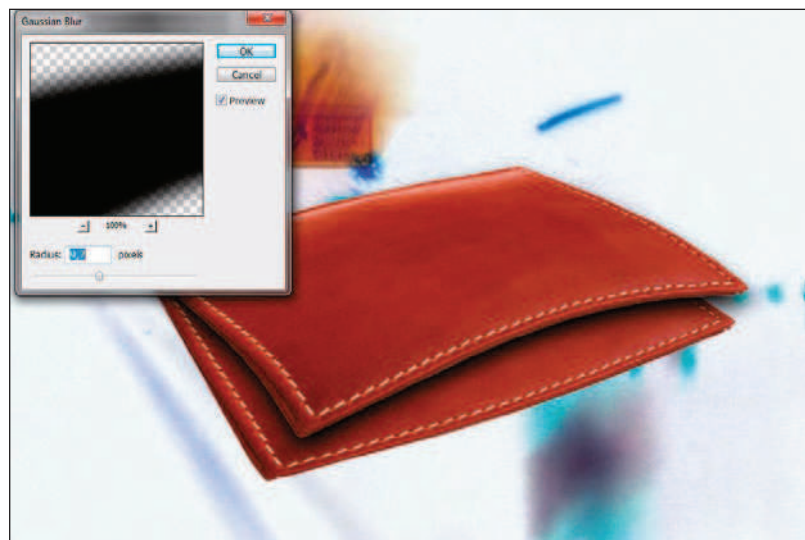

Rysunek 5.39.

Aby zachować większy realizm projektu, być może będziemy musieli dostosować wielkość cienia do kształtu portfela

Cień widoczny na naszym przykładzie (rysunek 5.39) ma idealnie czarny kolor, ostre wychodzące poza kontury portfela krawędzie i z pewnością wymaga dopracowania detali. W pierwszej kolejności używając filtra *Gaussian Blur* (*Rozmycie gaussowskie*), dostępnego w menu górnym *Filter* (*Filtr*), w kategorii *Blur* (*Rozmycie*), dodamy niewielkie rozmycie jego krawędzi. Trudno jest podać konkretną wartość rozmycia, którą należy zastosować w podobnym przykładzie, wiele bowiem zależy od rozmiarów i rozdzielczości obrazu. W niewielkich pracach rozmycie 5 – 10 pikseli okazuje się całkiem dobre, w przypadku większych dokumentów i rozdzielczości konieczne jest użycie większych wartości. Na szczęście efekt działania filtra jest na bieżąco widoczny w oknie dokumentu, co zdecydowanie ułatwia dobranie odpowiedniego poziomu rozmycia.

Aby projekt był bardziej realistyczny, postaramy się teraz zmienić *Opacity* (*Krycie*) warstwy z cieniem. W tym celu wciskamy klawisz *V* (narzędzie *Move Tool* [*Przesunięcie*]), a następnie klawisz *7* i obserwujemy zmiany w obrazie. Użycie klawiszy z kolejnymi liczbami pozwala na wprowadzenie wartości *Opacity* (*Krycie*) wedle schematu: *1* to *10%* krycia, *2* to *20%*, *3* daje *30%*, *9* daje *90%* zaś *0* daje *100%* krycia na aktywnej warstwie. Jeśli zależy nam na wprowadzeniu wartości dwucyfrowych, wystarczy szybko wcisnąć kolejno dwie liczby. Np. użycie klawisza *5* i ponownie *5* daje w rezultacie *55%* *Opacity* (*Krycie*) dla bieżącej warstwy (rysunek 5.40).

Rysunek 5.40.

Do zmiękczenia wyglądu cienia wykorzystamy filtr Gaussian Blur (Rozmycie gaussowskie), dostępny w menu górnym Filter (Filtr), w kategorii Blur (Rozmycie). Dzięki użyciu wygodnego podglądu możemy łatwo odnaleźć właściwą wielkość rozmycia

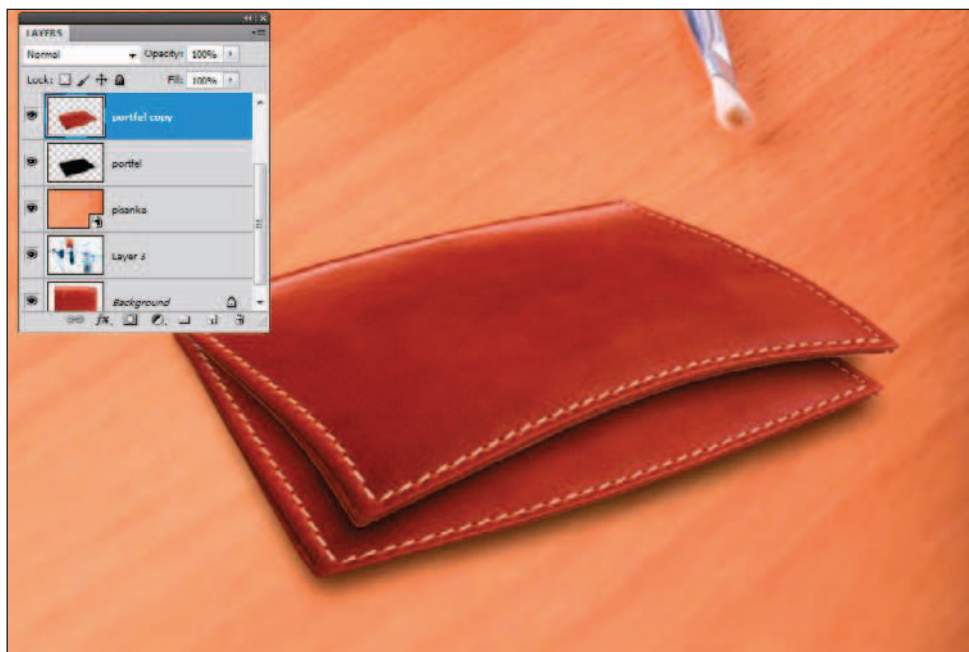
Nie jest źle, jednak cień wychodzi nam nieco poza kształt portfela. W życiu codziennym nie jest to możliwe i oczywiście wymaga stosownej korekty. W tym celu wywołujemy polecenie *Ctrl+T*, a następnie wraz ze wciśniętym klawiszem *Ctrl* lub siatką precyzyjnie dopasowujemy kształt cienia. Niestety, nie jest to koniec naszych działań, musimy dodać jeszcze niewielki cień pod portfelem.

uwaga

Klawisze numeryczne pozwalają szybko modyfikować wartość parametru Opacity (Krycie). Podczas użycia narzędzia Move (Przesunięcie) — parametr Opacity (Krycie) dotyczy aktywnej warstwy, podczas pracy z narzędziami malarskimi lub korekcyjnymi (Brush Tool [Pędzel], Clone Stamp [Stempel]) wykorzystanie klawiszy numerycznych szybko modyfikuje siłę działania wybranego narzędzia, nie ma zaś wpływu na poziom krycia aktywnej warstwy.

W tym celu wykonamy podobne do poprzednich działania. Tym razem zaznaczamy warstwę przedstawiającą dolną część portfela i korzystając z polecenia *Ctrl+J*, powielamy ją. Ponownie zaznaczamy dolną warstwę — *portfel* i przez polecenie *Alt+Shift+Backspace* (wypełnienie z zachowaniem przezroczystości) wypełniamy kształt portfela czarnym kolorem. Podobnie jak w poprzednim przykładzie narzędziem *Move Tool* (Przesunięcie) (*V*) wysuwamy nieco nowy cień i za pomocą filtra *Gaussian Blur* (Rozmycie gaussowskie) dodajemy delikatne zmiękczenie krawędzi. Ostatni krok to dopasowanie kształtu samego cienia oraz poziomu krycia całej warstwy. Gotowy montaż widoczny jest na rysunku poniżej (rysunek 5.41).

Rysunek 5.41.

Po wprowadzeniu cieniowania i zmiany kształtu oryginalnego portfela cała praca sprawia wrażenie realistycznej. Trudno doszukać się tu jakichś mistyfikacji... A zaczęliśmy przecież od płaskiego zdjęcia portfela

Zapis naszej pracy

Każdy projekt, który chcemy wykorzystać w dalszej pracy, wymaga zapisania go. Jeśli używamy doskonałych narzędzi pakietu Creative Suite, najwygodniejszym formatem zapisu jest *PSD*. Umożliwia on zapisanie projektu wraz z warstwami i jest bezproblemowo obsługiwany przez wszystkie aplikacje pakietu. Używając polecenia *Save As (Zapisz jako)*, dostępnego w menu górnym *File (Plik)*, zapisujemy pracę w wybranej lokalizacji, nadając jej krótką, ale opisową nazwę — *portfel.psd*.

W tym miejscu warto zwrócić uwagę na format z rozszerzeniem *.psb*, który wykorzystujemy podczas zapisu dużych (ponad 200 – 300 MB) prac. Plik z rozszerzeniem *.psb* działa wydajniej niż tradycyjny dokument programu Photoshop i zachowuje wszystkie jego właściwości (rysunek 5.42).

Montaże z wykorzystaniem masek warstw i panelu Masks

Maska to jedno z najpotężniejszych narzędzi programu Photoshop. Umiejętnie zastosowana może być wykorzystana niemal w każdym celu. Doskonale sprawdza się podczas szparowania, korekcji barw, tworzenia montażu i efektów specjalnych.